

Ter dankbare herinnering aan

JOS OUDE OPHUIS

en

SIEN STEUNEBRINK

Sien werd op 19 augustus 1923 en Jos werd op 22 februari 1922 geboren; beiden te Beuningen (Ov). Op 21 juni 1986 stierf Sien in het Ziekenhuis Stadsmaten te Enschede; Jos stierf op 25 juni 1986 te Beuningen (Ov). De gezongen Uitvaart voor beiden vond plaats op 30 juni 1986 te Beuningen. Daarna werden zij ter ruste gelegd op het parochie-kerkhof aldaar.

Dierbare Jos, wat heb ik mijn leven een grote steun aan je gehad. We waren echt: twee zielen, één gedachte. We hebben elkaar in liefde gevonden. Op 25 september 1957 hebben we trouw beloofd aan elkaar voor altijd, niet alleen in goede maar ook in kwade dagen. We wisten toen nog niet, wat ons te wachten stond. Sindsdien hebben we alles samen gedaan; samen bidden en samen werken op de boerderij.

Wat waren we toch blij met ons enigst kind, Marjolien, het zichtbare teken van onze intense saamhorigheid. Beste Sien, jij had grote steun aan mij, maar ik was heel erg blij met jou. Al onze zorgen en

vreugde hebben we met elkaar gedeeld. Ik moest aanvaarden, dat we ook bijna tegelijk gingen sterven. Jij en ik, we hebben samen, vooral het laatste halfjaar, de ene jobstijding na de andere over ons zien heenkomen. Jij hebt met aandrang gebeden om het Sacrament van de Zieken; dat gaf je kalmte en berusting; maar ook was ik blij, dat ik op dat ogenblik bij je mocht zijn. In de diepste ellende heb je juist heel veel behoefte aan kracht en steun en die zoek je bij elkaar.

Beste Marjolien, moeder vond het erg mooi, dat wij kort voor haar onverwachts heengaan nog bij haar in Stadsmaten op bezoek waren. Maar ik heb er ook veel kracht in gevonden. We konden geen van beiden meer wat; we waren beide stervende; in dit laatste uur waren we bij elkaar om juist bij elkaar steun en kracht te vinden. Moeder en ik, wij bidden samen met Jezus op de Calvarieberg: "Vader, in uw handen leggen wij ons leven neer".

Voor uw bliken van deelneming, onder-vonden tijdens de ziekte en na het overlijden van mij lieve ouders zeg ik u hartelijk dank.

Marjolien Oude Ophuis

Beuningen, juni 1986